

کارگر امروز

نشریه انتربالیستی کارگری

WORKER TODAY

An Internationalist Worker's Paper

سال پنجم، شماره ۵۱، آذر ۱۳۷۳

Vol 5, NO 51, December 1994

تشکیل ستاد امر به معروف برای افزایش تولید در کارخانجات

مرکز خبری کارگر امروز:
جهت افزایش بهره وری و بالا بردن سطح
تولید در کارخانجات، ستاد امر به معروف
و نهی از منکر ایجاد می شود.
بنایه گزارش کار و کارگر، خامنه ای
دستور داد ستادهای امر به معروف و نهی
از منکر در کارخانجات ایجاد شوند. بنایه
گزارش فوق، این ستادها مشکل از
منیریت کارخانجات، امام جمعه، افراد
بسیجی و شوراهای اسلامی خواهد بود.
طبق این گزارش، هدف این ستادها بالا
بردن سطح تولید و افزایش بهره وری در
کارخانجات است و نقش روحانیون در آن
ایجاد وحدت بین منیریت، شوراهای اسلامی
و انجمن های اسلامی خواهد بود.

موجی از اعتصابات در استرالیا

مرکز خبری کارگر امروز:
روز ۲۶ نوامبر، بدنبال بی تیجه
ماندن مذاکرات بر سر افزایش دستمزد
کارگران در سال ۹۵ مسچی از
اعتصابات کارگری در استرالیا آغاز شد.
به گزارش تایمز مالی، اتحادیه کارگران
ترانسپورت که یکی از اتحادیه های بزرگ
استرالیاست، برای افزایش دستمزد کارگران
فراغون به اعتصابات اخطاری داد. بیش
از ۱۵۰ کارگر ترانسپورت در اعتراض به
قرارداد پیشنهادی کارفرما مبنی بر ۱۵
درصد افزایش دستمزد در طی دو دست
از کار کشیدند. اعتضاب کارگران بیووه کار
بقیه در صفحه ۵

در فاجعه یونیون کارباید در بیوال هندوستان ۳۵۰۰ نفر کشته شدند و بیش از ۲۰۰ هزار نفر شدیداً صدمه دیدند

ادامه نمایش فیلم "در اعماق" در اروپا

مرکز خبری کارگر امروز:
در ادامه نمایش فیلم "در اعماق" در
کشورهای اروپا، این فیلم در کشورهای
سوئد، دانمارک و سوئد نیز به نمایش در
آمد. این فیلم که ساخته گوتتر والراف
روزنامه نگار مشهور آلمان و درباره شرایط
کار و زندگی کارگران مهاجر ایرانی در
آین است قبلاً در لوس آنجلس در
آمریکا و شهرهای مختلف آلمان به
نمایش در آمد بود. فیلم "در اعماق" تاکنون دو بار در
کشورهای به نمایش در آمده است.
گوتتر والراف، درین پاییخت اتریش، مهدی آردی
سماحتگ کنند کیته همیستگی کارگران
ایران و اتریش، قبل از نمایش
صرف امر کارگران و مهاجران شود. *

"بصیر زیاد" از فعالیت گرایش کمونیسم کارگری افغانستان

در گفتگو با کارگر امروز:

ما حاکمیت و سلطه مذهبی را قطعانمی پذیریم

صفحه ۷

۱۰ سال پس از فاجعه (یونیون کارباید) در هندوستان

صفحه ۱۲

اعتراض به دستگیریهای فعالین جنیش کارگری ایران

مرکز خبری کارگر امروز:
بدنبال دستگیریهای فعالین جنبش
کارگری توسط جمهوری اسلامی، کیته
همیستگی کارگران ایران و سوئد با انتشار یک اطلاعیه خواستار
اعتراض به رژیم اسلامی شد.
در این اطلاعیه آمده است که "سلامتی و
جان دستگیرشدهان در خطر است". در این
اطلاعیه از جمله از نهادهای مدافعان حقوق
کارگران خواسته شده است تا به دستگیری
کارگران توسط جمهوری اسلامی اعتراض
کنند.

اعتصاب کارگران نفت برزیل برای افزایش دستمزد

مرکز خبری کارگر امروز:
روز ۲۳ نوامبر، کارگران نفت برزیل
برای افزایش دستمزد دست به اعتصاب
زدند. گفته می شود که اگر اعتصاب
کارگران بیش از هشت هفته طول بکشد
کشور برزیل با کمبود سوخت مواجه
خواهد شد.
به گزارش تایمز مالی، اولین اعتصاب
کارگران در هفته آخر ماه سپتامبر با
مطابه ۱۰۸ درصد افزایش دستمزد آغاز
شد. دولت در اختلاف بین اتحادیه کارگران و
 مدیریت کپانی دولتی نفت دخالت کرد و
 بدون مشورت با کپانی بیان برخی از
 بقیه در صفحه ۵

با وجود میلیونها بیکار، بیمه بیکاری شامل کمتر از ۴ هزار نفر می شود

مرکز خبری کارگر امروز:
در ادامه نمایش فیلم "در اعماق" در
کشورهای اروپا، این فیلم در کشورهای
سوئد، دانمارک و سوئد نیز به نمایش در
آمد. این فیلم که ساخته گوتتر والراف
روزنامه نگار مشهور آلمان و درباره شرایط
کار و زندگی کارگران مهاجر ایرانی در
آین است قبلاً در لوس آنجلس در
آمریکا و شهرهای مختلف آلمان به
نمایش در آمد بود. فیلم "در اعماق" تاکنون دو بار در
کشورهای به نمایش در آمده است.
گوتتر والراف، درین پاییخت اتریش، مهدی آردی
سماحتگ کنند کیته همیستگی کارگران
ایران و اتریش، قبل از نمایش
صرف امر کارگران و مهاجران شود. *

مرکز خبری کارگر امروز:
قانون بیمه بیکاری، عملکرد صندوق بیمه
بیکاری در سال ۷۷ و متعاقب آن تصویب
کارگرانی که در طول سه سال آزمایش
روزنامه نگار مشهور آلمان و درباره شرایط
کار و زندگی کارگران مهاجر ایرانی در
آین است قبلاً در لوس آنجلس در
آمریکا و شهرهای مختلف آلمان به
نمایش در آمد بود. فیلم "در اعماق" تاکنون دو بار در
کشورهای به نمایش در آمده است.
گوتتر والراف، درین پاییخت اتریش، مهدی آردی
سماحتگ کنند کیته همیستگی کارگران
ایران و اتریش، قبل از نمایش
صرف امر کارگران و مهاجران شود. *

کارگران نفت الجزایر

روز ۲۷ نوامبر، اعتضاب ۱۱۱ هزار کارگر
نفت الجزایر در اعتراض به تجدید سازمان
شرکت ملی نفت کشور لغو شد.
اتحادیه کارگران نفت در آفرین لحظات قبل
از آغاز اعتضاب اعلام کرد که با دولت به
توافق رسیدند. این اعتضاب که قرار بود
بیند شه روز ادامه یابد می توانست
صادرات نفت کشور را بکلی مختل کند.

ناصر صمیمی یکی از کارگران ایرانی مهاجر در ژاپن:

فاصله اشتغال و بیکاری برای کارگر مهاجر فاصله بهشت و جهنم است

صفحه ۱۰

کارگر امروز

اجازه می دهد که این کارگران دود هم جمع بشوند، بحث کنند و پاتوقهایی داشته باشند؟ از نظر شما کارگران در مقابل بیکار سازیها باید چه مطالباتی را مطرح کنند؟

امروز کارگر شاغل تا آخرین رمق و توان جان میکند و باز هم از عهده مخراج زندگی بخوز و نمیر بر نمی آید، جایی که شاغلین چنین وضعیتی دارند دیگر بیکاران وضعشان مشخص است و توضیح لازم نیست. یکی از بیکاران که سالها در شرکت مسکن و شهرسازی کار کرده و اکنون بدون هیچ دلیلی اخراج شده بود میگفت: آن زن و یچه ام خجالت میکشم. هرروز که برای کار بیدا کردن بیرون می روم و دست خالی بر می گردم نگاه ملتمنش بجهه ها درون را به آتش میکشد هیچ کاری هم از من ساخته نیست حتی در ماه نمیتوانم بیکار گوشت بخرم یا دوستی را به خانه دعوت کنم.

این در حالی است که عوامل اداره کار و دهها دم و دستگاه مزخرف دیگر به انواع ترفند و حقه اعتراض جمعی این کارگران (مسکن و شهرسازی) را برای ییمه بیکاری یا برگشتن به سر کار به تفرق کشانند و سر آخر هم بی جواب و بلا تکلیف گذاشته است. کارگران بیکار بیشتر اما کنون عمومی محلات و جمعهای خانوادگی دور هم جمع میشنوند و درباره وضع خود، امکان کاریابی و حل مشکلات خوش بحث می کنند.

خصوصی سازیها بیشترین تاثیر را در زندگی کارگران داشته است. کارگرانی با سابقه کار ۲۰ تا ۲۰ ساله در این روند اخراج شده اند، اخراج در شرایط ایران یعنی از نان خوردن افتادن آنهم در

سطوح وسیع بمقیاس کشور، نه یک یا دو کارخانه. جمهوری اسلامی ابتدایی ترین حق انسان یعنی حق کار کردن را از کارگر میگیرد. البته همین بیکار سازیها وسیع اخیر از نظر خود قانون کار ضد کارگری جمهوری اسلامی هم قابل اعتراض است. بنای قانون کار اخراج تنها در صلاحید و تایید خانه کارگر و هیئت حل اختلاف است و کارفرما حق ندارد یکطرفه و بی هیچ دلیلی کارگر را آنهم وسیعا اخراج کند.

در حالیکه امروز بدون هیچ دلیلی هزاران کارگر را بدون هیچ تامینی اخراج میکنند. ییمه بیکاری بخش بسیار اندکی از چند میلیون بیکار را یعنی چیزی حدود ۲۰ هزار نفر را در بر می گیرد، آنهم حداقل ۶ ماه. کارگر نباید توان بحران سرمایه داری را بدهد.

باید در مقابل بیکارسازیها ایستاد. حق کار ابتدایی ترین حق کارگر است. در مقابل بیکارسازی ما خواهان حق کار و کاهش ساعات کار بیدون کاهش دستمزدها هستیم. از این طریق کارگران بیکار به سر کار بر می گردند. ییمه بیکاری کامل حق هر انسان حاضر قادر نیست بحرانش را حل کند. اگر نمی تواند تامین اجتماعی برقرار کند و همیشه ما کارگران آنماج اهداف طبق شری او هستیم، کنار برود. ما خودمان بهتر میدانیم چکار کنیم، ما در مقابل و بر برانه های سیستم ننگین سرمایه حکومت خودمان، حکومت کارگری را پیا میکنیم و جامعه انسانیمان را می سازیم و به نابرازیها خاتمه می دهیم.*

اسد حیدری از فعالین جنبش کارگری ایران در گفتگو با کارگر امروز:

اوپرای ایران کارگران پیشوورا فعال کرده است

اسد حیدری از فعالین جنبش کارگری ایران است. وی که چندی پیش به خارج کشور آمده است، با شهلا دانشفر از همکاران کارگر امروز گفتگویی داشته است که بخشی از آنرا می خوانید. در نشریه شماره ۴۰ کارگر امروز نیز گفتگویی با وی و با نام مستعار جواد احمدی به چاپ رسیده بود.

بیرون آمدن از این تنگنا و حل

مضلاعتش نیست، بحران آخر و فرو ریختن پایه های حاکمیت رژیم فرا رسیده و تمامی اینها کارگران و بخش پیشوور کارگری را فعال کرده است. با

تجربه ای که از انقلاب ۵۷ بدست آمده است کارگران برای مشکل کردن صفت مستقل خود، بیان شفاقت خواستهای خویش و بیمداد آمدن برای تعیین سرنوشت خاصه در فردای تحولات انقلاب تلاش میکنند تا با پایان عمر رژیم بار دیگر سرمایه داری بر موج انقلاب سوار نشود.

هرچند اکنون جمهوری اسلامی با پیگرد ها

و دستگیری فعالین کارگری خود را

برای مقابله با موج اعتراضات توده ای

آماده میکند و هر حرکتی را وحشیانه

به خون میکشد (تظاهرات قائم شهر و

مستقل و فشار به خانه کارگر و ارگانهای

رژیم برای برسیت شناختن آن را وجود

دارد. تا جایی که حتی روزنامه کار و

کارگر از خواست ایجاد تشکل کارگران

صحت کرده است. بحث در میان بخش

پیشوور کارگران برای ایجاد تشکل و

هدایت اعتراضات و خواستها هم اکنون

گرم است و برای آن تلاش می شود.

در این میان موانعی چون شوراهای

فشار است. خواستهای اساسی چون آزادی

اعتراضات و حق تشکل مستقل کارگری

را بررسیت نمی شناسد. هر چند که رژیم

را شناسایی می کنند وجود دارد. برای

زیر فشار عمومی جبش کارگری ناچار

از عقب نشینی هایی در قانون کار شد

و چندبار پیش نویسندگان را پس گرفت

اما با قدرت کمیر باند رسالتی ها در

مجلس بحث تغییر قانون کار پیش

کشیده شد تا خبرداران کارخانجات دولتی

تشویق شوند. بنظر من رژیم چند هدف

را دنبال می کرد. یکی اینکه بازتاب

این کار و توانی خود را برای پس

گرفتن دستاوردهای کارگران بیامدید و

به این طریق اگر بتواند بخشهای دست

و پاگیر قانون کار را دستکاری کند. و

دیگر اینکه به همین قانون کار ضد

کارگری مشروعيت بدهد. در این رابطه

شوراهای اسلامی نقش دایه دلسوز را

بازی میکند تا کارگر اعتراض نکند

و به همین قانون کار بجسبد و از آن

دفاع کند و اینطوری به آن مقتولیت

جمهوری اسلامی برای

رهایی از آن به هر اقدامی دست می زند

که موجودیت رژیم را تهدید می کند.

اعتراضات و تظاهرات خیابانی اخیر

قانی کار ضدکارگری است و باید

خواستهای اساسی کارگران در قانون

کارگری که نماینده نمیگیرد. وضعیت

برسمیت می شناسند منعکس شوند.

بحارانی که امروز جمهوری اسلامی برای

رهایی از آن به هر اقدامی دست می زند

که موجودیت رژیم را تهدید می کند.

اعتراضات و تظاهرات خیابانی اخیر

شهرها نیز بر این واقعیت صحه می

گذارند که رهایی از این وضعیت جز با

کنار رفتن رژیم جواب نمیگیرد.

اقتصادی و بحران سیاستی در بالا که آینده

جمهوری اسلامی را بیشتر از هر زمانی

تاریک و میهم کرده است این واقعیت

فشار اقتصادی و حفظ

سیاستی

نامه به سر دبیر

نامه‌ها بی که به تصدی در این ستون ارسال میشود باشد:

۱- گروه باشد

۲- تایپ شده یا کامپل خوانا باشد

۳- چنانچه نویسنده ما یل به در نام خود نیست تصریح شود تا امضا محفوظ باشد

اعلام پایان مطلوبه افزایش دستمزد

سردبیر کارگر امروز!

از چندین دهه پیش به همت ماهیت غیر کارگری "آل او" (اتحادیه سراسری کارگران در سوئد) حق اعتراض حداقل زیادی از ۱/۵ میلیون کارگر مشکل در "آل او" سلب شده است و به عنایین مختلف "موجه" بودن سلب این

حق جیانی از کارگر را تحریز کرده

آن هنوز در سطح اتحادیه ها ادامه دارد.

اگر چه این نوع مطالبه به نسبت

شارایط سخت کارگران سوئد ضعیف است، اگر چه نمی تواند در بیکاری

را رهبری "آل او" می دانند و اگر

بخشی یا افرادی خلاف این قولین (که

اگر تائید معکم کارفرمایها را نیز با

خود دارد) عمل کنند تنبیه شدید

اقتصادی خواهد شد. اما باز این

درجه از ماهیت ضد کارگری رهبری این اتحادیه سراسری برای اینها کافی

نیست. اینبار بر دو میان راه حلها

مبازه کارگر علیه سرمایه (افزایش

"آل او" هنوز پس از بقدرت رسیدنش

نماینیز و سوسیالیسم به حکم شرایط

نگرفته بود که رهبری آن علنا از

کارگران خواست مطالبه افزایش دستمزد

را فراموش کنند و بجای آن با

همکاری با "آل آف" (اتحادیه سراسری کارفرمایها سوئد) مستله بیکاری را

حل کنند و کارگران بیشتری را به

اشغال درآورند. این بیام به نحو

مشتبی از جانب کارفرمایها جواب گرفت

و آنها مقابلا اعلام همکاری کردند.

غیر ممکن نیست که گرگ و گوسفند

بطور مسالمت آمیز در کنار هم باشند

چنانچه چوبان آنقدر سخاوتمند باشد که

برای حفظ حاکمیت بر گله اش اینبویه

از گوسفندانش را قربانی گرگ کند.

دو هفته از بیام و تصمیم رهبری ضد

مبازه ای "آل او" نگذشته بود که

یکی از بزرگترین بخش های "آل او"

یعنی اتحادیه فلز طی طرحی اعلام

کارگری که خواهان کاهش ساعت کار با

حل دوم در آینده تزویج خوش بینانه

تر بنظر می رسد.

هر کارگر دو هزار ساعت کار می کند.

جاوید اسلامی - سوئد

کارگر امروز را آبونه شوید

لنین و گورسک

شهر معدن بدون امید به آینده

از روزنامه: داکتری هتر، چاپ سوئد
ترجمه: م. مرادی‌سکی
دریای سیاه برویم، ولی الان دستمزدهای
ما حتی کفایت سفر به آلمان را نمی‌
کند. تلویزیون من خراب شده است ولی
در لنین و گورسک قراقتان همه چیز
بعد از سقوط سوریه بدل شده است.
آنچه از سرمهمی دیگر نیست، جمهور
پول تعییر آن را ندارم. رئیس جمهور
نظریافت همه جا با استقبال رویرو می‌
شود. اگر دولت این چنین پر کاری
داریم، پس چرا ما اینقدر فقیر هستیم؟
تام آنهایی را که در معدن ملاقات
سر ما یک تکه صخره مانند فرو
ریخته و به اسکلت چوب معدن آویزان
شده است.
باید سریعاً رد شد و زیاد هم به این
فکر نکرد که ممکن است خروارها
قلع و سرب معادن شمال قراقتان بر
بعود می‌باشد. در زمان چراغ جلوی
آلمان نازی، بیشتر مهمات جنگ از
معدن قراقتان تأمین می‌شد، بطوریکه
می‌گفتند بدون لنین و گورسک نمی‌
توانستند بر هیتلر پیروز شوند.
باشد. هم او و هم رفیقش شانه ها را
روبه کساند و لیک بالا می‌اندازد و
میگویند که این محصل و ضمیت جذب
است.

کاهش تولید، سطح زندگی کارگران را
بشدت پائین آورده است، حتی برای
رئیس معادن. سال قبل من حدود هزار
دلار در ماه حقوق می‌گرفتم و
تکیسینها و کارگران حدود ۶۰۰ دلار.
حالا من حدود ۲۰۰ دلار و کارگرانی
که در زیر زمین کار می‌کنند، ۱۴۰،
۱۶ و ۱۸ سال است که در این معادن
کار می‌کنند. جوانترین آها، ۵ سال
سابقه کار دارد.

بیشترین کارگران دچار مرض سیلیکوز
زودرس شده‌اند، بیماری روی ناشی از
استنشاق ذرات ریز سیلیس. یکی از
آنها می‌گوید ما همکی با مرگ
زودرس از بین می‌رویم.

دستمزدهای پائین

وضع فعلی تفاوت چندانی با گذشته
ندارد. تنها چیزی که گذشت را از حال
جدا می‌کند این است که کارگران معدن
در گذشته سلامتی خودشان را
گرامتر می‌فرخند. دستمزدها بشدت
پائین آمده است. حتی کفایت خرید
گوشت کافی و لازم را نمی‌کند.

ما از گرسنگی نمی‌میریم. اما یک
وعده سیر هم غذانی خوریم. میکانیل

گریویتسکی که چهارده سال در زیر
زمین، ماشینهای انتقال سنگ معدن را

تعییر کرده است هم همین نظر را
دارد. همه چیز بدتر شده است، او این

عمق ۱۰۰ متری ملاقات می‌کیم.

قبلاً ما همه چیز داشتیم، به ما توجه
می‌شد. اما حالا دولت قراقتان توجهی

به ما ندارد. چرا؟ شاید اکنون از

معدن چیز زیادی در نمی‌آید. ما

قبل از کوین داشتیم و با آن مقدار کافی

و لازمی گوشت، شیره و سبزیجات می‌

گرفتیم بطوریکه ما را بلحاظ جسمی

سلام و تندrst نگاه می‌داشت، البته

کوینها هنوز هم سر جایش است، ولی

قیمتها بقدرتی بالا رفته اند که

میکانیل گریویتسکی روزانه فقط ۵۰

گرم سوسیس و دو قرص نان گیرش می‌

آید.

غیر از اینها ما می‌توانستیم مبل

مکان خواهد کرد.

بخیرم و برای تعطیلات سالانه به

کارگران

ایتالیا، عقب نشینی دولت در مقابل اعتصاب کارگران

فراخوان اعتصاب سراسری توسط اتحادیه های کارگری ایتالیا در اعتراض به برنامه کاهش بودجه پخش خدمات و همچین کاهش مزایای بازنشستگی برای روز دوم دسامبر با عقب نشینی دولت لغو شد. روز ۲۹ نوامبر مذاکرات دولت ایتالیا با اتحادیه های کارگری به تیجه رسید و دولت اعلام کرد که حاضر به سازش است. اتحادیه های کارگری تصمیم داشتند که پس از اعتصاب ساعته روز دوم دسامبر تظاهرات وسیعی را در شهر مسازمان دهند. در تظاهرات قبلی به فراخوان اتحادیه که در روز ۱۲ نوامبر برگزار شد بیش از ۳ میلیون نفر شرکت کردند.

اما در پائین، در دل تاریکی کوه و در آسانسور بر روی ما آب پاشیده می شود. پیهای خالی کننده آب هنوز کار میکنند. آب انسان را خفه نمی کند، و گزنه آب صدها میل از معدن را فرا می گرفت.

در عمق ۷۰۰ متری زمین ها سنجین است. ما در آنجا مدتی ترقی خواهیم کرد. آنها خود را برای یک انفجار در بعدازظهر آماده می کنند. یکی از کارگران متنه کار، والری پانکوف، می خود را در اینجا گزندگی خیلی سخت شده است. جدیداً یکی از معدن غیش زد، زیرا درآمد او کفاف سفر

میتینگ اعتراضی معدن‌چیان روسیه

کانادا، برابری در محیط کار

اخیراً در اوتاریو قانونی تحت عنوان "برابری در محیط کار" به تصویب رسید. این قانون که تلاش دارد شناسن کاری چند گروه اجتماعی از جمله زنان، اقلیت های مهاجر، و اقلیت های محلی کانادا را بیشتر کند، کارفرمایها را در بخش خصوصی و دولتی واداری می کند که به نسبت کل نیروی کار موسسه خود تعدادی از این این افراد را استخدام کنند. دولت نهادی را جهت رسیدگی به پیشبرد این قانون و همچنین شکایات مربوط به آن تخصیص داده است.

او حرفهای رئیس معدن را در مورد بدی تامین امنیت کارگران و کمبود وسایل ایمنی تائید می کند. برای مثال ظرف سال جاری از سینه هیچ کارگری غکسیداری نشده است. زیرا فیلمی برای عکسیداری موجود نیست.

سرگی بوریکوف در حالیکه انگشتانش را به سیگاری می مالد می گوید: در دنای تر از همه این است که مذکوحت است تتوانسته است برای بجه هایش میوه بخشد.

اتحادیه کارگران پست اعلام کرد که در اعتراض به خصوصی کارگران اعتصابات یکروزه را به مسئولان موردنی در این اعتصابات گذاشت. ادارات پست اتحادیه کارگران پست گذاشت. ادارات پست انتقام‌گرفت. به گفته اتحادیه کارگران اکثر اداره‌مرکزی پست در اعتصاب شرکت خواهند کرد.

موجی از اعتصابات در استرالیا

بچیه از صفحه اول

توزیع مواد غذایی به برخی از سوپرمارکت ها را مختلف کرد. رانندگان تانکرهای نفتی و کارگران مستول سوخت رسانی به هوایسماها نیز برای ۱۲ درصد افزایش دستمزد روز ۲۹ نوامبر بدست ۲۴ ساعت دست از کار کشیدند. دولت استرالیا اعلام کرد که در این دو اعتصاب "شورای اتحادیه های کارگری استرالیا" با مطالبه افزایش دستمزد برای تمام کارگران یک صنعت مستله تعیین دستمزد در سطح کمیابی را لغو کرده است و به همین دلیل از حق آزادی اعتصاب محروم خواهد شد! طبق قوانین استرالیا افزایش دستمزد کارگران در سطح یک کمیابی می تواند مورد بحث قرار گیرد و نه در سطح یک صنعت.

لذا دولت اعتصاب کارگران ترانسپورت را غیر قانونی خواند و اتحادیه را جریمه کرد. یکی از اعضای اتحادیه کارگران ترانسپورت در این باره گفت: اگر قرارداد در سطح صنایع برای برای سیاستمداران، کارفرمایان و میکانیل استمطمتن باشید برای کارگران ترانسپورت هم هنوز بهترین روش است

من اینجا برای بجه هایم هیچ آیندهای

نمی بینم. پس ۱۵ ساله ام از مدرسه آمده و گفت در دهه ای این زمین، ریاضی و انگلیسی را حذف کرده اند و او را به خواندن زبان فرانسوی مجبور کرده اند.

حالا چطوری از این زمان در لنین گورسک استفاده کنده است ولی ساکنین آن روسی زبانند نمی دانم.

آنراش هم خیلی از وقت از لینین گورسک صحبت میکند. او ۲۰ سال از عمر خود را در اینجا گذرانده است.

رود و شلنگهایی را باز میکند و در نتیجه هوازی تازه در میان دلانهای تونل جریان پیدا می کند.

دربای سیاه برویم، ولی الان دستمزدهای

از روزنامه: داکتری هتر، چاپ سوئد
ترجمه: م. مرادی‌سکی
دربای سیاه برویم، ولی الان دستمزدهای ما حتی کفایت سفر به آلمان را نمی کند. تلویزیون من خراب شده است ولی در لنین و گورسک قراقتان همه چیز بعد از سقوط سوریه بدل شده است. آنچه از سرمهمی دیگر نیست، رئیس جمهور نظیریافت همه جا با استقبال رویرو می شود. اگر دولت این چنین پر کاری سقف معدن اشاره میکند. درست بالای تمام آنهایی را که در معدن ملاقات ساخته است. یعنی که این را می‌گویند همین را می‌گویند. یک زمانی در دنیا به معادن لنین و گورسک افتخار می‌شد. ما از اینکه بیشترین ابتکار را در استخراج قلع، در تمام اتحاد شوروی نشان می‌دادیم، بخود می‌باشیم. در زمان چراغ جلوی آلمان نازی، بیشتر مهمات جنگ از معادن قراقتان تأمین می‌شد، بطوریکه می‌گفتند بدون لنین و گورسک نمی‌باشد. هم او و هم رفیقش شانه ها را رویه کساند و لیک بالا می‌اندازد و میگویند که این محصل و ضمیت جذب است. باشد. هم این محصل و ضمیت جذب است.

باز هم کاهش دستمزدها

کاهش تولید، سطح زندگی کارگران را بشدت پائین آورده است، حتی برای رئیس معادن. سال قبل من حدود هزار دلار در ماه حقوق می‌گرفتم و تکیسینها و کارگران حدود ۶۰۰ دلار.

حالا من حدود ۲۰۰ دلار و کارگرانی

که در زیر زمین کار می کنند، ۱۴۰،

۱۶ و ۱۸ سال است که در این معادن

کار می‌کنند. جوانترین آها، ۵ سال

سابقه کار دارد.

بیشترین کارگران دچار مرض سیلیکوز

زودرس شده‌اند، بیماری روی ناشی از

استنشاق ذرات ریز سیلیس. یکی از

آنها می‌گوید ما همکی با مرگ

زودرس از بین می‌رویم.

مریض نباید شد

وقتی رئیس معدن ترینیتیوک از زندگی در لنین و گورسک صحبت می‌کند، چیز امید بخشی ندارد که بگوید: وضع

بهداشتی مردم خراب است، او این

را تائید می‌کند و وقتیکه ما او را در

عمر ۱۰۰ متری ملاقات می‌کیم.

قبل از چیزی که شرکت می‌تواند

حقوقی دریافت نکرده است.

چیزی که در قراقتان و رویه

غیرطبیعی است. به مرحمت این مواد

قیمتی است که شرکت می‌تواند پول

در بیاره و گزنه در بخش دولتی وضع

از این هم بدل است و باز نشسته های

لین و گورسک مدت ۳ ماه است

حقوقی دریافت نکرده است.

کارگران دستمزد از ۱۴۰

دو ساله گذشتند. جوانترین آها

در گذشته سلامتی خودشان را

گرامتر می‌فرخند. دستمزدها بشدت

پائین آمده است. حتی کفایت خرید

گوشت کافی و لازم را نمی‌کند.

ما از گرسنگی نمی‌میریم. اما یک

وعده سیر هم غذانی خوریم. میکانیل

گریویتسکی که چهارده سال در زیر

زمین، ماشینهای انتقال سنگ معدن را

تعییر کرده است هم همین نظر را

دارد. همه چیز بدتر شده است، او این

را تائید می‌کند و وقتیکه ما او را در

عمر ۱۰۰ متری ملاقات می‌کیم.

قبل از چیزی که شرکت می‌تواند

</div

کارگران

اًس. آی. دی" (اتحادیه ای که ۱۳۰ هزار کارگر را نمایندگی می کند)، و "ک. آ. دی" (اتحادیه ای که ۹۶ هزار کارگر زن را نمایندگی می کند)، برای بهبود شرایط کار برگزار شد. در این کنفرانس نمایندگان بیانیه مشترکی را امضا کردند و طی آن از جمله خواهان اقداماتی برای کاهش خدمات ناشی از کار یکنواخت و صدای های شدید شدند. آنها هنچنین خواهان شرکت نمایندگان کارگران در جلسات تصمیم گیری دنباله ایمنی محیط کار و مجازات کارفرمایی که قوانین ایمنی محیط کار را زیر پا می گذارند، شدند.

آمار و ارقام سوائح محیط کار حتی به اعتقاد خود تهیه کنندگان گزارشات مربوطه، هنوز رقم واقعی را نشان نمی دهند. زیرا بسیاری از مواد به مقامات و سازمانهای ذیربط گزارش نمی شوند. بعنوان مثال، کارگران خارجی بدليل ژرس از اخراج عدم آگاهی به حقوق خود و بالاخره آشنایی کم به زبان دانمارکی، در موارد بسیار کمی به مقامات رسمی و قانونی مراجعه می کنند. این در حالیست که سخت ترین کارها را انجام می دهند و در غیر بهداشتی ترین محیط ها کار می کنند و به این اعتبار در معرض بیشترین خطرات و بیماریهای ناشی از محیط کار قرار دارند.

دریاره شرایط و محیط کار کارگران خارجی گزارش مفصلی توسط دو نویسنده دانمارکی در ماه سپتامبر انتشار یافت. در شماره قبل این گزارش معروفی شد و در این شماره نیز بخشی از آن ترجمه شده است.

گزارش سالانه کنفرانسیون اتحادیه های آزاد بین المللی، تعریض به حقوق اتحادیه ها در سال ۱۹۹۳

بقیه از صفحه ۲

رسمی است و آنها را تحت فشار قرار می دهند. در عراق گرچه حق اعتماد روی کاغذ وجود دارد، اما کارگران اعتمادی بشدت مجازات می شوند. و عملای هیچ اعتمادی در این کشور صورت نمی گیرد.

امارات متحده عربی

جمعیت ۱۷۶ میلیون،
جمعیت شاغل ۵۰ درصد،
بیسادی ۴۵ درصد،
سن متوسط مرگ ۶۰ سال

در امارات متحده عربی هیچ اتحادیه ای وجود ندارد. و اعتماد در این کشور صورت نمی گیرد.

در بخش‌های دولتی اعتماد بیشتره زیر پا گذاشتن قانون، جرم محسوب می شود. کیته های حل اختلاف، که زیر نظر وزارت کار فعالیت می کنند، به مشکلات و مسائلی که کارگران بشكل فردی با آنها مواجه هستند رسیدگی می کند. در مواقعي نیز آنها را به دادگاه کار ارجاع میدهد. کارگران خارجی که اکثریت نیروی کار کشور را تشکیل می دهند شامل حال این سیستم نیستند و در صورت دست داشتن در فعالیتهای صنفی در معرض اخراج از کشور قرار می گیرند.

روانی ناشی از کار بین سالهای ۱۹۹۲ و ۱۹۹۳ از ۴۲۴ به ۸۲۵ مورد رسیده است. بنایه گزارش این سازمان بین ۲۰۰ تا ۳۰۰ هزار نفر در محیط‌های باشد کار بالا کار می کنند. البته سازمان رسیدگی به شکایات ایمنی محیط کار بسته حاضر به پذیرش صدمات روانی ناشی از محیط کار است.

در صورتیکه شدت کار بالا و تاثیرات روانی ناشی از آن در دراز مدت خود را بشکل زخم معده، لخته شدن خون در رگها، فشار خون بالا، سردرد و غیره نشان می دهد.

هزینه های درمانی مربوط به سوائح ناشی از کار برای جامعه دانمارک سالانه ۲۸ میلیارد کرون است. از این مبلغ ۱۸ میلیارد کرون صرف از کارافتدادگان زودرس، ۵/۵ میلیارد کرون صرف مرضی های استعلامی و ۱/۵ میلیارد کرون صرف کمکهای درمانی - پزشکی می شود.

بنایه گزارش عده ای از پزشکان و روانشناسان دانشگاه آرهوس در دانمارک، ۶۴ درصد از کارگران یکی از کارخانجات شیلات بنام "هانست هلم" بدليل شدت کار بالا در حین کار از قرصهای مسكن استفاده میکنند و سالانه از هر ۵ کارگر ۳ نفر مجبور به مراجعت به پزشک هستند.

کارگران دانمارک برای برخورداری از محیط کار سالم به مبارزات و اعتماد زیادی دست زده اند و در موارد نیز موفق شده اند. بعنوان مثال کارگران پروژه پل‌سازی دانمارک پس از چهار بار اعتماد پرونده های مربوط به صدمات شدت محیط کار خود را بهبود دهند.

در تاریخ ۴ - ۲ سپتامبر کنفرانسی با حضور ۱۰۰ تن از نمایندگان

در دانمارک سالانه ۲۰۰۰ نفر بر اثر سوانح کار جان خود را از دست می‌کند

* یک شرکت بیمه دانمارک کارگران شاغل در ۵ رشته را بیمه نمی‌کند مردم متین

اگر کمرت زیر بار کار سنتگین فرسوده شده و توان کار کردن را نداری، اگر بدليل نوع و محیط کار زیاد بیمار می شوی قادر نیستی سر کارت مرتبا حاضر شوی، اخراجت می کنند. اگر به فقدان ایمنی محیط کار در دانمارک حقیقت تلخی است، اما واقعیت مفترض مربوی بر گزارشات، آمار و ارقام مندرج در نشریات دانمارک گوش کوچکی از عمق و وسعت فاجعه فوق را نشان می دهد.

وزیر بهداشت (سابق) این کشور در گزارش خود به کمیسیون بهداشت مجلس در ماه ژوئن اعلام کرد که سالانه ۲۰۰۰ نفر مستقیماً در محل کار قربانی کار از دست میدهند. از این تعداد ۲۰۰ نفر مستقیماً از مخدوشان مبتلا شدند قصد خودکشی نداشته ای و ثابت کنند از شرکتهای بیمه دانمارک ایجاد نگاری نکرده ای، آنگاه مسبیین نفر جان خود را بر اثر سوائح ناشی از داده اند.

ایست شرایط کار و زندگی کارگران در نظام سرمایه داری. آسان دنیای کارگران در همه جا با سایه روش هایی یکنگ است، چه در آسیا شاغل باشی و چه در آفریقا و یا در دانمارک. محیط کار کارگران در نظام سرمایه داری آنقدر مخاطره آمیز است که حتی بعضی از شرکتهای بیمه حاضر نیستند کارگران را بیمه کنند. وقتی بگویی آین کار شما مغایر با اخلاقیات است

تصیر زیاد از فعالیت کنفرانس کارگران افغانستان در گفتگو با کارگر امروز:
ما حاکمیت و سلطه مذهبی را قطعاً نمی‌پذیریم

بقیه از صفحه ۷

بعد عدم فعالیت و سازماندهی طبقاتی قبولاندن و جانداختن این اصل که هر کسی هر کجا که کار می کند همانجا دست به مبارزه می زند و مبارزه برای وحدت کارگران مهاجر و کارگران بومی از آنها تقویت گردید. این موج در میان کارگران مهاجر افغانستانی اگر چه هنوز زنده است اما اینکه اینکه آنها هویت اجتماعی خود را در کارگر بودن - بیاند بدریج در حال رشد است.

امروز رسانه ها در مورد فجایع افغانستان و مسبیین آن سکوت کردند - کارگرها را بر عهده دارند. این کیته که توسط نمایندگان از سوی دولت و کارگرها کنترل می شود، وظیفه اش رسیدگی به پرونده ها و شکایاتی است که از جانب کارگران بحرینی و خارجی مطرح می شود.

بله. همین طور است. من فکر می کنم نیات و رسالت رسانه ها چه در مورد افغانستان و چه در جاهای دیگر به تذکر نیاز ندارد. این مستعلمه مثل آفتاب روش رسانه ها در باب سکوت رسانه ها در خواهم در باب اخراج و موقعيت خطر کارگران و کمیسیونی در افغانستان است. بنظر شما خطوط عمدی این زایده دیگر است. برای رسانه ها و بیوژه ژورنالیسم غربی یک مشکل بزرگ وجود دارد و آن توجیه نایاندیز جنایات هولناکی است که "قهرمانان" و "فرشتنگان صلح" دیروزشان، امروز مرتكب می شوند.

باید بگویم وظیفه انعکاس درست زندگی و مبارزه طبقه کارگر و سایر زحمتکشان افغانستان، فقط و فقط به عهده تشکلهای کمیسیونی و در نهایت حزب کمیسیونی آن کشور است. کارگران مهاجر شرایط زندگی زندگی کارگر شدیداً تحت تاثیر افغانستان یک وظیفه انترناسیونالیستی است. تکیه گاه احزاب و سازمانهای اسلامی بودند. احزاب اسلامی از اینان مانند منبعی برای کمک مالی و سریزگیری است.

با قبول اینکه طبقه کارگر یک طبقه جهانی است و برای یک کارگر آگاه و حکومت اسلامی بود. آنان به کار و اقامت خود در کشورهای ارزشی دناره و مستعلمه ای گذرا و بی اهمیت می نگریستند و بنابراین علاقه خاصی به مبارزه برای بهبود وضعیت و موقعیت جدیدشان نداشند. اما بعدها با بالا رفتن یکانها از ارادی وطن و برقراری اقامت خود از حکومت و احزاب اسلامی و شیوه کنفرانسی مذهبی جدید، وظایف انترناسیونالیستی است، اما بطور مشخص مبارزه برای تامین حقوق آنهاست.

شما می دانید که تقریباً ۹۵ درصد کارگران مهاجر افغانستانی در ایران و پاکستان، هفچان و روستاییانی هستند که بدلایل اقتصادی و سیاسی به خارج از مرز رانده شده اند. در آغاز اکثریت کارگران مهاجر شدیداً تحت تاثیر مذهبی گذشتند. اینها چه در افغانستان تکیه گاه احزاب و سازمانهای اسلامی بودند. احزاب اسلامی از اینان مانند منبعی برای کمک مالی و سریزگیری است. در این دوره ایده حاکم در میان آنها آزادی وطن و برقراری حکومت اسلامی بود. آنان به کار و اقامت خود از حکومت زندگی کشوندگی اگاه و اقامت خود در کشورهای ارزشی دناره و مستعلمه ای گذرا و بی اهمیت می نگریستند و بنابراین علاقه خاصی به مبارزه برای بهبود وضعیت و موقعیت جدیدشان نداشند. اما بعدها با بالا رفتن یکانها از ارادی وطن و برقراری اقامت خود از حکومت و احزاب اسلامی و شیوه کنفرانسی مذهبی جدید، وظایف انترناسیونالیستی است، اما بطور مشخص مبارزه برای تامین حقوق آنهاست.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مبارزه برای کاهش

ساعت کار در سوئد

رحمان سپھری

مهمنت از داشتن اوقات فراغت بیشتر
می دانند. واقعیت این است که بسیاری
از کارگران بیویه کارگران صنعتی در
حال حاضر مجبورند تن به اضافه
کاری تدهنند. میزان قانونی و مجاز
اضافه کاری در سوئد ۲۰۰ ساعت در
سال یعنی ۴ ساعت در هفته است، اما
کارفرمایها برای خودداری از استخدام

کاهش ساعت کار علیه بیکاری

ماهنامه "متال" ارگان
اتحادیه فلزکاران سوئد انگیزه

اتحادیه برای کاهش ساعت
کار را چنین بیان می‌کند.
ساعت کار کمتر با حفظ

دستمزد، به
یجاد شغل بیشتر، کاهش

اضافه کاری و افزایش
تولید منجر می‌شود".

ماهتمامه متال نتيجه
فوق راحاصل تحقيقات
يک گروه بیطرف می

میداند که از طرف
اتحادیه فلز

۸۷ مامور بررسی عواقب ناشی از

کاهش ساعت
کار در آلمان
شده بودند.

کارگران یک بانک ساعت کار ایجاد خواهد شد و هر یک از کارگران به این حد مجاز را رعایت نمی کنند و دلخواه از ۱۰۰ ساعت زمان کار خود کارگران جدید با جلب موافقت اتحادیه کارگران جدید با ایجاد

استفاده می کنند. این استفاده می تواند به صورت تقریباً ۱۳ روز مرخصی سالیانه بیشتر و یا ۲ ساعت کار کمتر در هفته باشد. همچنین کارگران مختار هستند که از ۱۰۰ ساعت زمان کار کوتاهتر خود در وقتی‌ای استراحت بین کار استفاده کنند. در حال حاضر زمان استراحت کارگران برخلاف کارمندان جز ساعت اما کاهش ساعت کار غلیرغم عدم افزایش دستمزدها مسورد استقبال کار محسوب نمی شود.

طرح رهبری اتحادیه برای کاهش ساعت کار به جای خواست افزایش دستمزد هنوز در میان اعضای اتحادیه مورد بحث قرار نگرفته است. این طرح قرار است در میان اعضاء و کلیه‌های کارگری طی ماههای پائیز و زمستان در جلسات موسم به "کنفرانس قرارداد" در سراسر کشور به بحث و بررسی گذاشته شود. اما از هم اکنون نظرات متفاوتی حول این طرح شکل گرفته است. تا آنجانی که بحث بر سر کاهش ساعت کار است تقریباً کلیه اعضاء و فعالیں اتحادیه از آن حمایت می‌کنند و حتی کاهش ساعت کار تا ۳۰ ساعت در هفته خواست بسیاری از کارگران است. اما از آنجانی که امر کاهش ساعت کار بعنوان آلترناتیوی در مقابل افزایش دستمزد مطرح شده است، نظرات موافق و مخالف حول کاهش ساعت کار شکل گرفته است. کارگرانی که مخالف این طرح هستند با استناد به بعran اقتصادی سوئد و افزایش مخارج و هزینه‌ها، کسب ازدحام اشتغال را که از این تغییرات ناشی خواهد شد، می‌دانند. این انتقاد از این طرح اتحادیه فلز هنوز مورد داوری سایر اتحادیه‌های کارگری عضو انجمن است. اما کاگان اینجاکه از آمد

یافته است. این نتیجه از این نظر قابل توجه است که کاهش ساعت کار در آلمان در دوران رونق اقتصادی این کشور اعمال شده و معمولاً در این دوره اضافه کاری افزایش می یابد.

اما طرح پیشنهادی اتحادیه فلزکاران کاهش ساعت کار را بعنوان آلترناتیوی در مقابل افزایش دستمزد مطرح می کند و کاهش ساعت کار در چنین حالتی علاوه بر نتایج احتمالی فوق خاصیت ضد تورمی نیز دارد. کارگران در چنین حالتی در مقابل دو انتخاب دستمزد بیشتر و یا ساعت کار کمتر قرار می گیرند و کاهش ساعت کار با ثابت نگهدارش قدرت خرید کارگران ریسک تورمی را کاهش می دهد. این سیاست کاملاً با سیاست اقتصادی دولت تازه سوییال دموکرات در سوئد که مهار تورم یکی از ارکان آن است همخوانی دارد. نتایج تحقیقات اتحادیه در سایر کشورها و از جمله دانمارک نشان می دهد که عملی کردن کاهش ساعت کار در کشورهایی که دولتهاي آن یک سیاست سخت ضد تورمی دارند به مراتب آسانتر است.

بهر حال قرائت نشان می دهد که مبارزه برای کاهش ساعت کار در سوئد آغاز شده است. ماهنامه مثال می نویسد که رهبری اتحادیه زیر یک فشار قوی از طرف اعضا برای کاهش ساعت کار قرار گرفته است. کارگران سوئد پس از پرتقال و سوئیس بیشتر از سایر کارگران اروپا کار می کنند. ساعت کار کارگران در ربع قرن اخیر در سوئد ثابت مانده و آخرین بار در سال ۱۹۶۷ ساعت کار به مدت نیم ساعت کاهش یافت.

اتحادیه فلز در گذشته مانند سایر اتحادیه های عضو سازمان سراسری کارگران، کاهش ساعت کار را بعنوان وسیله ای برای مبارزه با بیکاری نمی پذیرفت. اما در حال حاضر با چرخیدن به سمت سیاستی دیگر، در این زمینه راه خود را از سایر اتحادیه ها جدا کرده است. آندرش تیدرمن رئیس گروه تحقیقاتی اتحادیه فلز می گوید: «من امروز اعتقاد خود را به سیاست سنتی اتحادیه مبنی بر اینکه ساعت کار کمتر به اشتغال بیشتر نمی انجامد بکلی از دست داده ام. ما باید هدف گیریمان به سمت ساعت کار کمتر برای کارگران صنعتی باشد که ساعت کار طولانی تر و مرخصی کمتر دارند».

گروه تحقیقاتی اتحادیه فلزکاران بعد از گنگره سال قبل این اتحادیه تشکیل شد تا نتایج حاصل از کاهش ساعت کار را در کشورهای اروپائی که این تجربه را از سر گذرانده اند بررسی کند. این گنگره تصمیم گرفت تا رهبری اتحادیه نتایج اشتغال زای ناشی از ساعت کار کمتر را بررسی کند. در جریان تحقیقات، تجربیات کشورهای آلمان، دانمارک و فنلاند مورد بررسی قرار گرفته است. این سه کشور در ده ۸۰ بتدبیح ساعت کار را کاهش دادند، اما تنها در آلمان نتایج متفاوتی بدست آمده است. برخی از این نتایج از این قرار است:

- ۱ - تقریباً نیمی از ساعت کار کاهش یافته با استخدام تازه جبران شده است، نیمه دیگر با افزایش تولید جایگزین شده است.
- ۲ - اضافه کاری پا به پای کاهش ساعت کار و با همان آهنگ کاهش

ادامه بردگی کارگران خدمتکار

قوانینی بمنظور حفظ حقوق آنان از قبیل استراحت نهار و مرخصی در هنگام بیماری تصویب کرد. اما چه کسی است که نداند حفظ حقوق کارگرانی که پشت درهای بسته، در آنزوا و در هراس از دست دادن کارشان، کار میکنند، فقط یک شوخی تاخته است.

وضع کارگران خدمتکار پس از انتخابات دشوارتر شده است. بسیاری از اربابان سفید پوست خدمتکارانشان را تهدید کردند که نباید به نلسون مندلا رای بدهند. بسیاری از آنان با خدمتکارانشان به پای صندوقهای رای رفتند و پس از رای دادن آنان را مورد استنطاق قرار دادند. بسیاری بدليل رای دادن به نلسون مندلا اخراج شدند. یکی از سازمان دهندهای اتحادیه کارگران خدمات خانگی میگوید: آنکن اوضاع بدر شده است، هنگامی که کارگران تقاضای دستمزد بیشتر میکنند، اربابان میگرسند بروید از نلسون مندلا بخواهید. رهمن اتحادیه در تلاش ثبتیت یک حداقل دستمزد برای کارگران خانگی و سواد آموزی برای آنان هستند. آنان در چند ماهه اخیر پیکت هایی پشت دیوار خانه های برخی از اربابان سفید پوست. سازمان داده اند: نلسون مندلا و دولت جدید برنامه ای برای بهبود وضع کارگران خدمتکار خانگی ندارند. زندگی این کارگران دقیقاً مانند گذشته است و یا آنان مثل بردهای رفتار میشود.

مرخصی کار میکنند و بدبال تقاضا برای یک روز مرخصی، ارباب آنان را اخراج میکنند. برخی تنها چند ساعت در پنجشنبه ها استراحت دارند. غذایشان پس مانده غذای خانواده است و در یک اطاق انبار مانند زندگی میکنند. در بهترین حالت ماهانه ۱۵۰ دلار درآمد دارند که صرف تغذیه و پوشاش کودکانشان میشود. بسیاری معمولا سالی یکبار در کریسمس بخانه میبروند با این امید که فرزند کوچک خانواده آنها را بیاد آورد. بسیاری از اربابان (کارفرماها) از تماس آنان با خانواده هایشان جلوگیری میکنند. آنان روابط عاطفی و جنسی خدمتکارانشان را کنترل میکنند. بسیاری از آنان حق ندارند روی صندلی و مبلهای ارباب که خودشان هر روز آن را گردگیری میکنند، بشینند. آنها باید روی صندلی مخصوص خودشان بشینند و وسائل شخصی شان (قاشق، چنگال، بشتاب و غیره) نباید با وسائل خانواده ارباب قاطی بشود. کارگران خانگی مانند متعلقات اربابان سفید پوست تلقی میشوند. اربابان آنان را کنک میزنند، شکنجه میکنند و اگر بخواهند آنان را سوره تجاوز قرار میدهند.

چند ماه قبل از انتخابات و دارای حق رای شدن سیاه پوستان، دولت پیشین برای اولین بار و بمنظور جلب آراء پیش از یک میلیون کارگر خدمتکار،

کارگران

برای خارجیان بسیار مشکل است. زیرا آنها هم باید خارج ساعات کارشان در کلاساهای زبان شرکت کنند و هم هزینه آنرا خودشان بپردازند. وی اضافه می کند: "دانمارکیها بسختی حاضر به قبول این واقعیت هستند. آنها فکر میکنند که خارجیان تبلیل و احمدند. این مسئله برای خارجیان که صادقانه و جدی برای یادگیری زبان دانمارکی تلاش می کنند، متاثر کننده است."

شرایط کار سخت نظافتچی ها

شرایط کار کارگران هتل از نظر فیزیکی و روانی بسیار سخت و سنگین است. کارگران اکثرا حرکات معینی را در طول کارشان انجام می دهند. پشت درد و اکزیم معمولی ترین صدمه ای است که کارگران می بینند. نظافتچی های هتل اکثر روز را به تنها یابد و اتفاقهای جداگانه کار می کنند. و فقط موقع تنفس امکان دیدار همکارانش را دارند. با اینکه کارفرما وظیفه آموزش استفاده از مواد شیمیایی پاک کنند به کارگران را دارد، اما کارگران همچو آموزش در این رابطه نمی بینند. اغلب اوقات چشمها و گلوی الیویا هنگام کار می سوت و بارها دچار مشکل تنفس شده و سرش گیج رفتند.

کار در هتلها فصلی است. کارگران معمولاً در پانیز اخراج و در بهار مجدد استفاده از شوند. در هتلایی که قرارداد کار وجود دارد، کارگران کمتر در معرض "پاکسازی" قرار می گیرند.

وقتی از الیویا راجع به راسیسم ستوال شد. ترجیح می داد از پاسخ به آن خودداری کند. بنظرش دور از ادب بود نزد دو نفر دانمارکی (منتظر تهیه کنندگان گزارش هستند)، از راسیست بودن خیلی از دانمارکیها صحبت کرد. با اینحال حاضر شد مثالی از برخوردهای راسیستی به خودش را طی مدت کارش در هتلها عنوان کند: "در هتلی که کار می کردم رئیس آن به کارگران مانند سگ برخورد می کرد. یکبار من یک ساعت زودتر سرکارم حاضر شدم. می خواستم قبل از شروع کارم کمی استراحت کنم. رئیس هتل مرا با اشاره دست و سوت زدن بشکل بی ادبیه ای دست کرد تا در را برای ورود ماشین آقای رئیس باز کنم". بنظر من رفتار کارفرماها با ما انسانی نیست. موقع زیادی حتی فرصت غذا خودن ندارند.

کار و آینده

به اعتقاد الیویا آدم باید به کارش علاقه مند باشد. و تواند از تواناییها و ظرفیتهای استفاده کند. وی امیدوار است در آینده بتواند بعنوان فعال اتحادیه ای در سازمان اتحادیه آربی اف" کار کند.

همسر الیویا در حال حاضر بیکار است. الیویا و همسرش راجع به بازگشت به فیلیپین و کار در آنجا هر از گاهی فکر می کنند.

ترجمه: مریم متین

علقمندان می توانند گزارش فوق را از طریق شماره تلفن ۰۳۳۲-۵۵۵ دریافت کنند.

ایجاد این شبکه فعال کردن کارگران در

صندوقد بیمه بیکاری گرفته بودند پس دادند.

شغل بعدی الیویا نظافت هتل دیگری بنام "اوستپورت" بود. وی پس از شروع کار خود متوجه شد که خوب بخود به استخدام یک شرکت نظافت بنام "ایلیو" در آمد است. این شرکت از طرفی با هتل و از طرف دیگر با اتحادیه زنان، ک.آ.دی، قرارداد داشت. قرارداد این شرکت با اتحادیه زنان، قرارداد داشت. برای عضویت در اتحادیه باید کارگران روزانه مجبور به نظافت تعداد کارگران فیلیپینی از ترس اینکه مورد اذیت و آزار کارفرماها قرار بگیرند، حاضر به عضویت در اتحادیه نیستند. کارگران خارجی اغلب بر سر دو راهی قرار گرفته اند. آنها از محیط کار ناگفته اند. با اینحال شدت کار باز هم کنند. اینها از محیط کار باز هم بسیار بالا بود. کارگران زن اغلب ایجاد این شبکه فعال کردن کارگران در بازگشایی رستورانها، آشپزها (آربی اف) فعال است و مستولیت بخش شبکه فیلیپینیها در اتحادیه را بعهده دارد.

از گزارش شرایط کار کارگران خارجی در دانمارک

دانستان زندگی "الیویا" در دانمارک

در شماره ۵ کارگر امروز گزارشی در رابطه با شرایط کار کارگران خارجی در دانمارک که توسط دو نویسنده دانمارکی تهیه شده بود، معرفی شد. در این شماره و شماره های آتی کارگر امروز چند مصاحبه مندرج در این گزارش که با کارگران خارجی صورت گرفته، درج خواهد شد. در این شماره مصاحبه میلیپینی بنام "الیویا مدگوسی" را میخوانید که پس از ازدواج با یک مهندس دانمارکی در فیلیپین، در سال ۱۹۹۰ به دانمارک آمد. وی که دارای تحصیلات دانشگاهی در رشته روانشناسی از فیلیپین است از زمان ورودش به دانمارک بعنوان نظافتچی در هتلها که پنهانها را در حال حاضر در اتحادیه کارگران آجوسازی، رستورانها، آشپزها (آربی اف) فعال است و مستولیت بخش شبکه فیلیپینیها در اتحادیه را بعهده دارد.

الیویا قبل از مهاجرت به دانمارک در آژانس مسافرتی والدینش بعنوان مشاور بخش فروش کار می کرد. وی پس از ازدواج با یک مهندس دانمارکی، به دانمارک آمد.

الیویا از هنگام ورودش به دانمارک بدنبال یافتن کار بود. اما طی این مدت هیچکس از وی در مورد تخصص و تواناییهاش نپرسید. الیویا در این مدت مشیت بدهد. پس از مدتی بالاخره در یکی از هتلها که پنهانها را در عنوان نظافتچی شروع به کار کرد.

الیویا در امارات ۱۹۹۲ کار خود را در هتل "فونیکس"، دو ماه قبل از افتتاح آن آغاز کرد. وی بهمراه ۲۳ کارگر دیگر می باید هتل را بعد از تعمیرات انجام شده، برای بازگشایی آمد. اینجا شده، کار در هتل سنگین و کثیف کردند. کارگران هر روز از ساعت ۸ صبح تا ۱۰ شب ۵ روز هفته را کار می کردند.

الیویا کارت ساخت کار نداشتند اتحادیه اخراج کرد. و کارفرما حاضر به قبول دست نوشته های آنان نشد. امروز، الیویا اذعان میدارد که آن موقع بسیار ساده بود و فکر میکرد با کار سنگین و سخت می تواند کارفرماها را راضی نگه دارد.

مدیریت هتل "فونیکس" پس از افتتاح آن در ماه زوشن - ژوئن ۹۲، تمام نظافتچیان دانمارکی را اخراج کرد و کار نظافت هتل را به شرکتی واگذار کرد که اکثر از نیروی کار خارجیان استفاده می کرد. پس از انعقاد قرارداد

با شرکت فوق ۴۰ کارگر نظافتچی کارگران را در هتل آغاز کردند. از این تعداد ۱۰ نفر دانمارکی، ۱۰ نفر فیلیپینی و بقیه کارگران ترک و مراکشی بودند.

کارگران تازه وارد در هیچ اتحادیه ای عضو نبودند و بعضی از آنها غیر قانونی کار می کردند. الیویا پس از تهیه زورگوییهای کارگران فیلیپینی که در میان تعدادی از کارگران فیلیپینی که در عین کار در شرکت نظافت، بیمه بیکاری نیز دریافت می کردند، حاضر به فاش کردن استخدام غیر قانونی خود در دادگاه کار نبودند. هر چند آنها بالاخره تهیی نمی توانست علیه زورگوییهای کارگران بایستد. در این میان تعدادی از کارگران فیلیپینی که در هتل کناره گیری کرد و مدتی بعد بدیل فقدان کار کافی در هتل اخراج شد.

شبکه کارگران فیلیپینی پس از یکماه حاضر شدند سندی مبنی بر استخدام غیر قانونی خود، امضا کنند اما از الیویا نیز عصبانی شدند. کارگران فیلیپینی متمرک کرد. هدف از

کنند. آنها ای که از خطر اخراج جان سالم بدر می بردند، کارگران مطبوع و فرمانی هستند.

به اعتقاد الیویا هتلایی که با اتحادیه زنان، ک.آ.دی، قرارداد دارد و تحت پوشش قرارداد کار جدید قرار گرفتند. در این زمان کمپانی نظافت تصمیم به اخراج ۸ کارگر فیلیپینی گرفت. اما اتحادیه آربی اف با امضا قراردادی با کارفرما مانع از اخراج کارگران شد.

کارگران پس از پی تیجه مانند

مشکلات زیادی برای کارگران تولید می کنند. بعنوان مثال اتحادیه زنان تن

می دهد. وی اضافه می کند: "بین دو اتحادیه آربی اف و کارگران از خارجیان

می خواستم قبل از شروع کارم کمی

استراحت کنم. رئیس هتل مرا با اشاره دست و سوت زدن بشکل بی ادبیه ای دست کرد تا در را برای ورود ماشین آقای رئیس باز کنم".

کارگرانها با ما انسانی نیست. موقع

زیادی حتی فرصت غذا خودن ندارند.

الیویا هم اکنون عضو شورای کارگران خارجی در اتحادیه ای که در جهت فعالیت حرفة ای در اتحادیه تلاش می کند. در حال حاضر الیویا در خود ساختمان اتحادیه آربی اف تمام وقت بعنوان آشپز و نظافتچی کار می کند.

زبان ضعیف

الیویا در سمت جدید خود فعالیت خوبش را بر سازمان دادن شبکه به اعتقاد الیویا فیلیپینی متمرک کرد. هدف از

اعتراض کند. در این موقع جگار میکند؟ شکل اعتراض در اینجا چگونه است؟

اهرمای معمولی یعنی اعتراض جمعی در ژاپن بسیار کم پکار گرفته میشود و عملاً وجود ندارد. آنها های هم که هست مثلاً در کارگاههایی که تعداد زیادی کارگر خارجی دارند همیشه با دردرس زیادی قضیه ادامه پیدا کرده که بعد اشاره میکنم.

اما یک چیز عام تری وجود دارد که بعثوان یک حریه عموماً استفاده میشود و آن تغییر محل کار است.

قبلاً رفت و آمد کارگران به کشورشان خیلی راحت تر بود. خیلی ها میرفتدند پاسپورتشان را عوض یا مهلت آنرا تمدید میکردند و دوباره بر می گشتند. بهمین دلیل همیشه کارگاهی بود که خالی میشد و به کارگران این امکان را میداد که وقتی با کارفرما اختلاف پیدا میکند، دنبال کار دیگری بروند. تمدید به ترک کار در صورت عدم افزایش دستمزد بالاترین حریه بود. اگر کارفرما ترتیب افر نمیداد کارگران میرفتند و به کار دیگری مشغول میشندند. بعضًا حقوقش هم فرق نمیکرد ولی برای اینکه سر چرخشان ایستاده باشند اینکار را میکردند. این یک سنت شده بود و در حال حاضر هم با وجود اینکه امکان عملی کردن این تمدید کمتر شده ولی هنوز هم کارگران کم و بیش از این حریه استفاده میکنند.

اما در مورد اینکه چگونه از وجود مشاغل و کارهای دیگر اطلاع پیدا میکردند، اینکار را پارک "هاراجی" که انجام میداد. "هاراجی" کو" مرکزی شده بود که کارگرانی که به کار احتیاج داشتند به آنجا میرفتند. "هاراجی" کو" خواص زیادی داشت. تقریباً تمام کارگاهی را که یک تشکل کارگری در شرایط عادی در وسیعترین شکل خودش برای کارگران انجام میداد "هاراجی" کو" به شکل غیر رسمی آن را انجام میداد. چه از طریق دامن زدن به اعتراضات بجهه ها و چه از طریق آگاه کردن کارگران مهاجر به حداقل حقوقی که دارند. این کار توسط انجمن ها و اتحادیه های مختلف صورت میگرفت. هنوز هم کما بیش به همین شکل است.

سنت کار این است که هرساله یک درصدی به دستمزدها اضافه میشود. حال اگر کارفرما این کار را نکند و یا بخواهد تعرضی به دستمزد کارگران بکند، در این موقع کارگران باز از حریه تغییر محل کار استفاده میکند و یا در جین کار کاری میکند. کم کاری حتی بعضًا آگاهانه نیست. به جز اینها حریه دیگری برای افزایش دستمزد وجود ندارد. اما مسئله این است که تعرض کارفرمانها در بیشتر مواقع خیلی وحشیانه تر و غیر انسانی تر از مثلاً عدم افزایش دستمزد است. آنها با حقه و کلک دستمزد کارگران را بالا می کشند. کارفرمانها که تعداد زیادی کارگر خارجی دارند گاهی به کارگران میگویند فعلاً پول برای پرداختن مزد شما ندارم، باشد ماه بعد. این جریان ماه بعد و ماه بعد هم تکرار میشود و مثلاً سه ماه به آنها حقوق نمی پردازد. بعد وقتی بدھکاریش

شهروندی و قانونی در این جامعه ندارد و همیشه خطر اخراج و دیورت او را تهدید میکند، این مساله بر روی شرایط کار این کارگران و رابطه شان با کارفرما چه تاثیری دارد؟

در مجموع کارفرما به این اعتبار که کارگر غیر قانونی است و دارای پشتونهای ای نیست و تمام زندگی اش به این کار بسته است، کار بیشتر با دستمزد کمتر و محرومیت از هر حق و حقوقی را به کارگران مهاجر بیشتر این نتایج است. متأسفانه این نابرابری به عادت جامعه تبدیل شده و خود

زنان نیز به آن گردن گذاشته اند و وقتی از آنها سوال میشود، میگویند خوب به حال آنها مرد هستند و باید بخواهند شرایط کارشان را تغییر دهند و مسانئی از این قبیل جه میکنند و اختلافات آنها با کارفرما چگونه بروز پیدا میکند؟

کارگران مهاجر در شرایطی که نسبت به دستمزد خود ناراضی باشند و یا بخواهند شرایط کارشان را تغییر دهند و مسانئی از این قبیل جه میکنند و اختلافات آنها با کارفرما

های دیگر اخراج شده اند و دیگر بسادگی نتوانسته اند در کارخانه های متوجه (از نظر نوع کار) استخدام شوند و بنابراین به کارهای "سان ک" روی آورده اند. اما در همین کارها نیز غلام حقوق کارگر خارجی کمتر از کارگر ژاپنی است. البته نه کارگر ژاپنی بطور کلی بلکه کارگر مرد ژاپنی، چون تعیض و نابرابری دریافتی زن و مرد کارگر در ژاپن بسیار بالاست و حقوق کارگر مرد ژاپنی و امنیت شغلیش بسیار بیشتر از کارگر زن ژاپنی است. متأسفانه این نابرابری به عادت جامعه تبدیل شده و خود

زنان نیز به آن گردن گذاشته اند و وقتی از آنها سوال میشود، میگویند خوب به حال آنها مرد هستند و باید بخواهند شرایط کارشان را تغییر دهند و مسانئی از این قبیل جه میکنند و اختلافات آنها با کارفرما

کارگران مهاجر در شرایطی که نسبت به دستمزد خود ناراضی باشند و یا بخواهند شرایط کارشان را تغییر دهند و مسانئی از این قبیل جه میکنند و اختلافات آنها با کارفرما

در مورد وضع اقامات کارگران خارجی صحبت کنید؟ از لحاظ حقوق شهروندی وضعیت کارگران مهاجر چگونه است؟

کارگران مهاجر از نظر وضعیت اقامات شرایط یکسانی ندارند. چون کارگران خارجی و کارفرما از همان لحظه اول و شاید تا ماهها هر روز اختلاف پیش می آید. در درجه اول اختلاف بزرگ این است که کارگر متوجه نمیشود که کارفرما از او چه کاری میخواهد و با سیستم و فرهنگ خاص کار در ژاپن آشنا نیست و زبان نیز نمیداند. مورد دیگر تعلیم و توهین برخورده بسیار ندارند ولی از کارگرانی که اجازه کار ندارند ولی از همان بدو ورود و با همان ویزای سه ماهه شروع به کار میکنند. از نظر کارفرما با کارگر است. کارفرما با کارگر ژاپنی هم این رفتار دارد و حاکمی از یک سیستم عقب افتاده پذیرالارائه و ببرده وار در این کشور مدت ویزای سه ماهه و ده روزه خود، آشنا نیست و زبان نیز نمیداند و کار سپاسگزار باشد، حق ندارد در مورد آشنا نیست و زبان نیز نمیداند. مورد دیگر تعلیم و توهین برخورده بسیار شدید است. کارگران از این سلسله اختلافات ریز گرفته تا اختلافات بزرگتر بر سر دستمزد و اضافه کاری پیش می آید.

کارگر مهاجر تنها وقتی که با وجود این فرهنگ کاری، به ندرت شاهد اعتراض مشترک کارگر ژاپنی و

خارجی بر سر مساله ای بوده ایم و اتفاق افتادن آن بسیار دور از ذهن به نظر میرسد و از همین رو نیز تأکید بر هر کارگری که در جامعه سرمایه

داری زندگی میکند و تامین اجتماعی

دارند. کارگر مهاجر تنها وقتی که با وجود این فرهنگ کاری، به ندرت شاهد اعتراض مشترک کارگر ژاپنی و

خارجی بر سر مساله ای بوده ایم و اتفاق افتادن آن بسیار دور از ذهن به نظر میرسد و از همین رو نیز تأکید

برای هر کارگری که در جامعه سرمایه

داری زندگی میکند و تامین اجتماعی

دارند، اشتغال بکار و بیکاری تفاوت

مشابی از چگونگی روابط کارگران در

محیط کاربران میزند. تبیین هیچ

فاسله اشتغال و بیکاری بزای کارگر

مهاجر در یک چنین شرایطی فاسله

جهنم و بیش است.

روابط سنتی کارگر و کارگران ژاپن

با کلمه یا حرف "سان ک" شروع میشود و

فاسله بسیاری دارد، و بیشتر شبیه

روابط پدر و فرزند و ارباب و رعیت

است تا مناسبات مدنی کار و کارگری

که قوانین خود را دارد. بطور مثال

سنتا وقتی کارگر ژاپنی از دریافتی های

همدیگر خبر ندارند و اینهم برایشان جا

افتاده و پذیرفته شده است. بویه اینکه

برخورد ما بعنوان یک کارگر مهاجر با

پایین ترین اقسام کارگری این جامعه

است. کارگر نه با نیروی همیشگی

اعتماد زیادی کارگر خارجی دارند و یا

به کارگران میگویند فعلاً پول بیشتر

میخواهد سطح دستمزدش را افزایش

دهد.

بالاخره یک جایی میرسد که کارگر

کارهای "سان ک" بعضاً کارگران ژاپنی

هم هستند، اما آنها معمولاً کارگران

هستند که به دلایل مختلف از کارخانه

ناصر صمیمی یکی از کارگران ایرانی مهاجر در ژاپن:

فاصله اشتغال و بیکاری برای کارگر

مهاجر فاسله بیشتر و جهنم است

ناصر صمیمی یکی از کارگران ایرانی در ژاپن است. منصور نظری از همکاران کارگر امروز با وی پیرامون اوضاع کارگران مهاجر و ایرانی در ژاپن گفتگوی داشته است که بخشی از آن را می خوانید.

وضعیت عمومی کارگران وارد فرودگاه در ژاپن چگونه است؟ کارگران عدالت از حاضر بخواهند تا آنها مرد هستند و باید مزد بودند تا آنها را بسر کار ببرند. اما بعداً در فرودگاه از این دلالان خبری نبود. کارگران هم که نه جایی را میشناختند و نه دوست و آشنایی داشتند

برای پاسخ به این سوال بهتر است که از تاریخ مهاجرت کارگران خارجی به ژاپن شروع کنم. اقتصاد ژاپن آمده اند و با

جهه مسائل و مشکلات روپردازی هستند؟ نیزی کار از زمان ژاپن را تامین کردند و نیزی کار داخلی هم کفاف تقاضای دوران رشد اقتصادی آن را نمیداد. از پارک نیزی بخواهند پارک ون. این دوره مصادف با افت اقتصادی کشورهای حوزه خلیج از جمله عربستان و امارات متحده عربی که تا آن زمان کارگران کشورهای آسیایی را

برای کار به خود جذب میکردند نیز بود. مجموعه این شرایط ژاپن را به کانون مهاجرت کارگران کشورهای آسیایی تبدیل کرد. ژاپن با سیل چهارچوب قوانین مدنی و شهروندی این مهاجرت کارگران پاکستانی، بنگلادشی، فیلیپینی، سریلانکایی، مواجه شد.

اکثریت مهاجرین، کارگران پاکستانی بودند. این سیل اصلی مهاجرین ایرانی را به درجه ای که اقتصاد این کشور بعد از دوره کسدی اقتصاد ژاپن روپردازی نمیخواستند با دست خالی به ایران باز گردند، زیرا حتی برای تامین هزینه چهارچوب قوانین مدنی و شهروندی این مهاجرت کارگران پاکستانی، بنگلادشی، کردند و سالی در ژاپن کار میکردند. در شرایطی که تجربه کردند کارگران پاکستانی در شرایطی مساعدة وارد بازار کار ژاپن شدند و سرعت نیز جذب شدند.

اما در مورد کارگران مهاجر ایرانی شرایط فرق میکرد. یعنی بدبخت و خیم تر شدن هر روزه اوضاع اقتصادی و رشد بیکاری در ایران و با سهل تر

شدن و بروزه بیان شدند. تفاوت کارگران ایرانی با یاری بزای کارگران این بود. مهاجر ایرانی با دیگران این بودند که بهیچوجه آنها عدالت کسانی بودند که بهیچوجه نمیخواستند با دست خالی به ایران باز شوند و هیچ تجربه قیلی کاری نداشتند و تنها درصد کمی از آنان دارای سابقه کار بودند و با سیستم کار در کارخانه و شرایط زندگی کارگران آشنا بودند.

آنها که ساقه کار داشتند نسبت به اتحادیه های کارگری نیز وقتی مواجه می شنند. اما شناسد؟ آیا حقوق برابری یا کارگران ژاپنی دارند؟ در ژاپن کارهایی هستند که به "سان ک" معروف هستند که اینها اشتغال و شرایط کاری را تفاوت کارگران ایرانی با یاری بزای کارگران این بودند که بهیچوجه آنها عدالت کسانی بودند که بهیچوجه نمیخواستند با دست خالی به ایران باز شوند و هیچ تجربه قیلی کاری نداشتند و تنها درصد کمی از آنان دارای سابقه کار بودند و با سیستم کار در کارخانه و شرایط زندگی کارگران آشنا بودند.

آنها که ساقه کار داشتند نسبت به اتحادیه های کارگری نیز وقتی مواجه می شنند. اما بخش اعظم مهاجرین گردیدند. اینها که جوانان بودند تازه دیبلم گرفته اند و یا از سریازی برگشته که هیچگونه آشناست. اما بیش از اعظم مهاجرین اینها که کارگر ژاپنی حاضر به انجامش نیست، اندیشی با پیشیده مهاجرت نداشتند.

اوین گروه این کارگران هنگامی وارد بازار کار ژاپن شدند. اما اکثریت کارگران مهاجر ایرانی با دلایل مختلف از کارخانه هستند که به دلایل روپردازی بطور مثال خارجی نیاز داشت و نسبتاً سریع جذب کارگران ایرانی باشند. اما اکثریت کارگران مهاجر ایرانی با دوران کسدی و رکود

كِتَابُ الْمُرْسَلِينَ

یک روز سر کار دستش پرس میشد. کارفرما او را سریع سوار ماشین میکند و به خانه اش میبرد و روغن داغ روی آن میریزد و زخم را میسوزاند و بعد باند پیچی میکند و او را به رستوران میبرد و غذا میدهد و میگردید ناراحت نباش و بعد توی یک خیابان ولش میکند و غبیش میزند. او خودش را به پارک "هاراچی کو" رسانده بود و کمک میخواست. آنروز خبرنگاران با دربرین های تلویزیون به پارک آمده بودند تا گزارش تهیه کنند. با این کارگر هم مصاجبه کردند. اما بعد موقع پخش برنامه، خبر مریبوط به این کارگر سانسور شد در حالی که برنامه مفصلی در مورد "هاراچی کو" و خلاف کاری های ایرانی ها پخش شد. این نسونه ای است از کارگری که هیچ آگاهی از جامعه ژاپن ندارد و حتی اسم خیابانها را هم بلد نیست. در عین حال کارگرانی هم هستند که این سطح آگاهی را دارند که اگر اتفاقی پیش آمد بدانند که چگونه باید به اتحادیه ای، ساتھمن شکایت کنند.

قواینی عمومی کار در ژاپن موجودیت عمومی کارگر خارجی را اصولاً غیر قانونی اعلام کرده اند. ولی در قانون کار تبعیض بین کارگر خارجی و ژاپنی مطرد کلی مطرح شده است. در قانون کار آمده است که همه کارگرانی که در ژاپن قرارداد کار می بینند از نظر قانون کار دارای حقوق برابر هستند. به همین خاطر وقتی کارگر خارجی به مشکلی بر می خورد که به حوزه قانون کار مربوط است اتحادیه ها و انجمن ها با استناد به همین اشارات محدود جاز نمیدهند که پلیس اداره مهاجرت خالیت بکند.

کارگری که دچار مشکل میشود اگر بداند که میتوانند مشکلاتش را به نجمنها ببرد، آنها هم امکان اینرا دارند که در حوزه قانونی خیلی به وی کمک کنند. مثلاً اگر کارگری که چشمش را از دست داده است به این نجمن‌ها مراجعه کند، آنها با پیگیری سواله و با استناد به موادی که در تابعیت کار هست و به نفع کارگر است، ممکن است بتوانند چند ده هزار دلار فراموش برایش بگیرند. اما کارگرانی که با قوانین آشناشی ندارند، در همان بیتدای راه ممکن است کارفرمای با پول کمی سروته قضیه را هم بیاورد و کارگر هم اوضاع باشد.

نتنگاهای قانون کار ژاپن هم البته خیلی زیاد است و همیشه در مسیر به من بسته هایی میرسی که در نهایت اضیبه به نفع کارفرما فیصله پیدا میکند. اما بهر حال در حدودی که به ابسط کارگر و کارفرما مربوط میشود

جمعن های حمایت از کارگران خارجی ر چهارمین قانون کار در درگیری با نارفرما قدرت مانور دارند. تمام این جمینها هم با یکی دو تا از آن جمینهای، وکلای حمایت از کارگران

نارخی ارتباط دارند. روش کار هم این است که مثلا اگر کسی به یک خواهید مثل "زنتو روینو" مراجعه کند کسی بخواهد آنها اول سعی میکند از طریق کدخدانشی با کارفرما خوبی را حل کنند و به او تذکر پیهنهند که تو قانون را رعایت نکرده و به نفع توست که حداقل حقوق انسانی این کارگر را بدھی و بعده اگر ساله حل نشد کار به مراجعه به کلیل و غیره میکشد.

سوم روی یک میله آهنه باید با
سرعت کار کنی و بارها را سریع
چابجا کنی. سوانح کاری در این موارد
میبداد میکند. نمونه کارخانه هایی که
از دستگاههای پرس استفاده میکنند
دیگر نمونه عربان و آگاهانه بخطرا
انداختن جان کارگر برای سود بیشتر از
طریق سرعت بخشیدن به کار است. در
ژاپن الان تمام کارخانه های پلاستیک
سازی و قطمه سازی با دستگاه پرس
کار میکنند و عمدها هم کارگر خارجی
استخدام میکنند و کارگری نیست که
بعد از مدتی کار در این کارخانه ها
دچار سانحه قطع دست نشده باشد.
تمام بیست های پرس که با دست
کارگر سر و کار دارند مجهز به یک
جشم الکترونیکی است که در مقابل
دن انسان حساس است و اگر مثلا

دست کارگر زیر دستگاه باشد دستگاه خاموش میشود. البته اینمی خود این دستگاه و چشم الکترونیکی هم صد در صد نیست و ممکن است هر لحظه اختلالی در سیستم کار دستگاه پیش بیاید و بلاعی بر سر کارگر بیاید. اما جدا از این خطر احتمالی همیشگی، کارفرما چشم الکترونیکی را قطع میکند و این تقریباً در تمام کارخانه هایی که کارگران خارجی کار میکنند عمومیت دارد و اگر غیر از این باشد ستتنا است. کارفرما چشم الکترونیکی را قطع میکند که کارگر با اتفاقاً به یعنی سیستم حفاظتی باشد معمولی کار نکند و هر لحظه خطر پرس شدن استش او را وادار کند تا هرچه سریعتر کار را انجام دهد و دستش را زیر پرس خلاص کند و این باعث مسالاً رفتمن راندمان کار میشود. ولی همین کار باعث شده تا کارگری نباشد که چند سال تلوی کارخانه پرس کار

کرده باشد و یک بخشی از دستش را،
از انگشت گرفته تا آرنج، از دست
مداده باشد. و این بیشترین مورد سانجه
کاری بین کارگران خارجی است که در
کارخانه ها کار میکنند.

البته ما بعداً فهمیدیم که این (یعنی
خاموش کردن چشم الکترونیکی) تنها
اختصاص به زپن ندارد و در ایران هم
اینج بوده است. کارگری که قبلاً در
ایران ناسیونال کار میکرده و در جلسه
کمی از این انجمن ها صحبت میکرد
سیگفت در ایران هم همینطور بود و
عداد زیادی مورد قطع دست کارگر در
غوفد ایران ناسیونال اتفاق افتاده است.
بنی کارگر میگفت البته ایران دستگاهها
را اغلب بدون چشم الکترونیک میخربد
در نتیجه بسیاری از کارگران اصلاً
میدانستند که چنین سیستمی هم

ر. مورد این سوانح اتحادیه چکار
بیکنند؟ کارگر چه غرامتی میگیرد؟
کارفرما چه تعهدی نسبت به این
مسئله دارد؟ دولت چه فشاری به
کارفرما می آورد؟

براميل بعد از سانحه اشکال مختلفی ارد و بستگی دارد به اينکه کارفرمای کارگری با چه سطع از آگاهی طرف اراده شد. يك نمونه بگويم: کارگری که تازه در ايران آمده بود. و هیچ جا را هم می شناخته در کارخانه اي کار میگرده است. اين کارگر حتی اسم کارخانه و میبايان را هم نميدانسته است. کارفرما ر روز صبح او را به سر کار میبرده. بعد هم با ماشین به خانه می آورده.

اختیار کارگران می گذارند؟
عادی ترین کمک مربوط به بیماری و
سوانحی است که کارگران روزانه دچارش
میشوند. هزینه درمانی در اینجا بسیار
سالا است. این انجمنها یکی از
کارهایشان اینست که در موقع سوانح
و بیماری به کارگران چه از نظر
حقوقی، و چه برای گرفتن دستمزدشان

ز کارفرما و چه به شکل‌های دیگر سرویس بدنهند. مثلاً "برایت" یک اتحادیه بینین اسلامی است که با تجمع محافل و یک‌لایی زاپنی تشکیل شده است و کارگران را بیمه می‌کند و بعلاوه در سطح نسبتاً گسترده‌ای به مشکلات کاری کارگران رسیدگی می‌کند و اختلافات بین کارگر مهاجر و کارفرما یا سانحه کاری پیش آمده را پیگیری می‌کند.

"ازتسو اتیو" هم یکی دیگر از این تعاویده هاست. همان اتحادیه کارگران خارجی که شاخه ای از "زن روکیو" است. تعداد این انجمنها و اتحادیه های حمایت از کارگر خارجی که در این ابسط فعالیت میکنند در جزیره اصلی اپن که توکیو هم جزو آن است ۲۹ تا ۳۰ عدد است. یعنی ۳۰ اتحادیه، نجمن و گروه حمایت از کارگران خارجی در قسمت مرکزی ژاپن هست. بر مورد قسمتهای دیگر ژاپن اطلاعی

ما اینکه چرا اینها در یک سطح واحدی کار نمیکنند، دلایل مختلفی اراد. البته بعنوان مثال از سال پیش کمپین حمایت از کارگران خارجی با شرکت و دخالت بخش اعظم این تحدیدهای ها و انعمن ها در سطح توکیو برتریب داده شد که خواستار پوشش واحد دادن به همه این کارگران بود.

عالیت اینها در شرایط فعلی بیشتر توجه مشکلاتی است که بطور روزمره رای کارگران پیش می آید، مثل اخراج سوادع کاری. در این مورد باید شتر توضیح بدهم.

نارگران خارجی عمدتاً در بخش "سان
ن" کار میکنند. یعنی همان کارهای
خطرناک و کثیف و سخت. وقتی در
این به کاری خطرناک میگویند، واقع
نظرات بسیاری کارگران را تهدید
میکند. یا کار در دراز مدت بدن را
اغان میکند مثلاً کارگرانی که مرتبیاً
او زته سنگین کار میکنند. و یا مثل
بیار در کارخانه با دستگاه پرس که هر
حظه این اختلال هست. که دست کارگر
بین کار قطع شود. برای تئونه کارگر
توانی به یکی از این اتحادیه ها
بر راجحه کرده بود چونکه بیشایی اش را
در دست داده بود. کارش برش فلزات

بود و چون کارگرها به کارگران عینک
بنمی نداده بود، برآده های آهن که
مرتبها در فضا پخش میشده باعث
شد بود تا این کارگر بینایی خود را
ز دست بدهد. بعد از اینکه این کارگر
م اتحادیه آمده بود و اعتراض کرده
بود و کلا مشغول رسیدگی شدند،
سازمان فرمایندگان نفری ۱۰ دلار از کارگران
برفته بود و یک عینک معمولی
بیشه ای در اختیارشان قرار داده بود.
ما در مورد کارهای ساختمانی که
کارگران مرتبها در ارتفاع بالا و روی
اریست کار میکنند. اگر در این
موقع بخواهی با احتیاط کار کنی
بوره توہین و سرزنش کارفرما قرار
پیگیری که ترسویں او مرد نیستی و
پیغیره. بنابراین در ارتفاع مثلاً طبقه

ناصر صمیمی یکی از کارگران ایرانی، مهاجر در ژاپن؛

**فاصله اشتغال و بیکاری برای کارگر
مهاجر فاصله بهشت و جهنم است**

۱۰ صفحه از قیمه

توضیح آنها اینست که سرمایه داران ژاپنی میخواهند از کارگران مهاجر بعنوان ارتش ذخیره کار استفاده کنند و به این ترتیب دستمزد کارگران ژاپنی را کاهش دهنند. ما باید با حمایت خود خیلی زیاد شد میگوید ورشکست شده و نیتوانم حقوقن را ببردازم و بعد آنها را اخراج میکند و بخوبی آگاه است که این کارگران دستشان به جانی نند نیست.

برخورد اتحادیه های کارگری ژاپن
سبت به کارگران مهاجر و مسائل و
مشکلات آنها چگونه است؟ آیا
سبت به مسائل آنها حسایتی
شان میدهد؟ از آنها دفاعی
میکنند یا نه؟ ارگان خاصی را برای
رسیدگی به مسائل کارگران مهاجر
سازمان داده اند؟ کلا اتحادیه های
کارگری ژاپن نسبت به مسائل
کارگران مهاجر چه موضعی دارند؟

ر این مورد اجازه بدھید از اتحادیه زرگی مثل "رنگو" شروع کنم که تماماً اکثریت اعضای رهبری آن وابسته و ملوفدار حزب سوسیال دموکرات ژاپن است: این اتحادیه اساساً مخالف حضور نارگان مهاجر در ژاپن است. یعنی نه فقط به پاییال شدن حقوق کارگران خارجی اعتراضی ندارد بلکه حتی موجودیت این کارگران را هم میخواهد ه یک شکلی از جامعه کارگری ژاپن محو کند و ترتیب اخراجشان را بدھد. بنکه چه درصد از کارگرانی که عضو

ین اتحادیه هستند با رهبرانشان هم
ظرفند بدقت معلوم نیست، چون موضع
سردی مختلف است. اما در مجموع
عنوان یک اتحادیه که دارای وزنه ای
ر ژاپن است، نسبت به کارگران مهاجر
ظرف منفی دارد. تشكل پر قدرت بعدی
زنت آن است. اگر اشتباه نکنم یک
تحادیه کارگری است که رهبری آن با
زب کمونیست ژاپن است و جزو جناح
است احزاب طرفدار شوروی محسوب
یشده است. اینها هم شدیداً مخالف
حضور کارگران خارجی هستند. استدلال
ما بهانه آنها اینست: حضور کارگر
خارجی عنوان یک نیروی کار ارزان و
آگاه کلا کارفرمایها را نسبت به کل
بقمه کارگر ژاپن در موضوع تعرضی

آنچایی که من اطلاع دارم سومین
ححادیه ای که در اینجا پر قدرت است
علیرغم پائین تر بودن تعداد
عضاش، پر سر و صدا تر از بقیه
است "زن روکیو" است. این اتحادیه
حدود ۳۰ هزار عضو دارد و حزب و
تریان مشخصی در آن تعیین نکنده
است. یعنی رهبری آن به یک حزب
یا میانهای مارکسیستی در آن نفوذ
لی جریانهای مارکسیستی در آن نفوذ
ارزند. اینها خواستار حمایت از کارگران
نارجی هستند و علاوه برای این
کار نیرو گذاشته اند و یک شاخه ویژه
نارگران خارجی بنام "اتحادیه کارگران
نارجی" تشکیل داده اند. درین آنها
حقیقتی درباره بکار بردن "کارگر خارجی"
بحث است، آنها می گویند تباید اینها
کارگر خارجی خطاب کرد، اینها
بخشنی از طبقه کارگر زاین هستند.

Sweden	SKr14
Denmark	DKr15
Germany	DM3.5
British	£1.5
France	FF14
USA	US\$2
Canada	C\$2.5
Other non-European	\$2.5

WORKER TODAY

An Internationalist Worker's Paper

Page 12, Vol 5, NO 51, December 1994

صفحه ۱۲، سال پنجم، شماره ۵۱، آذر ۱۳۷۳

تروور بکر علی رهبر کارگری محکوم است

روز اول سپتامبر ۹۴ بکر علی سخنگوی مراسم اول مه، فعال اتحادیه بیکاران و سازمانده اعتراض ساکنین خانه های مصادره شده در تظاهراتی علیه سیاست حکومت کردستان در رابطه با تخلیه این خانه ها که به دعوت فدراسیون کارگران کردستان صورت گرفته بود، مورد اصابت گلوله نیروهای مسلح دولتی قرار گرفته و سپس بدن زخمی وی به رگبار گلوله بسته می شود.

این اولین بار نیست که رهبران کارگری و فعالین سیاسی به دست ماموران حکومت کردستان ترور می گردند. و این اولین بار نیست که اعتراضات حق طلبانه کارگران و مردم زحمتکش سرکوب می گردد. بکر علی در حین تظاهرات و جلو چشم صدها نفر به گلوله بسته شد.

به رسمیت نشناختن آزادیهای سیاسی، ترور رهبران کارگری و فعالین سیاسی، سرکوب و به گلوله بستن اعتراضات کارگران و مردم زحمتکش علیه گرسنگی، بیکاری و نبود مایحتاج عمومی و خدمات اجتماعی در کردستان می رود تا به یک امر معمول تبدیل گردد.

به این خاطر ما بعنوان بخشی از معترضین به ترور بکر علی، در کنار اتحادیه های کارگری و سازمانهای چپ و آزادیخواه و انساندوست:

- ۱ - ترور وحشیانه بکر علی رهبر کارگری بدست ماموران دولت کردستان را بشدت محکوم می کنیم.
- ۲ - خواهان تضمین آزادی بی قید و شرط سیاسی، آزادی تشکل، اعتراض، اجتماعات و تظاهرات در کردستان عراق هستیم.
- ۳ - مستولین این جنایت باید در اسرع وقت در یک دادگاه علنی محاکمه و مجازات گردد.

کمیته همبستگی بین المللی با کارگران ایران
کمیته همبستگی بین المللی با کارگران عراق
فدراسیون سراسری شوراهای پناهندگان و مهاجرین ایرانی
فدراسیون سراسری شوراهای پناهندگان و مهاجرین عراقی
۹۴/۱۱/۱۴

مراکز فروش کارکر امروز

نروژ

Maduro Cigar forretning
Stortingsgate 28
N - 0161 OSLO 1

سوئد

IMPRESS
Dragarbrunnsgatan 37
75320 UPPSALA

SCANDIA - SELLER AB
Forngland 2B
17152 SOLNA

Kiosken Turisten
Kungsportsplatsen
41110 Goteborg

TOBAKSCITY
V. Martensgatan 7
223 51 Lund

PRESS STOP Malmo AB
Sodergatan 20
211 34 MALMO

آدرس کمیته های همبستگی کارگری

کمیته بین المللی همبستگی با کارگران ایران
همه‌نگ کنند: رضا مقدم
آدرس:

ICSIW, Box 6278
102 34 Stockholm
Sweden

کمیته کارگری ایران، آمریکا
همه‌نگ کنند: علی جوادی
آدرس:

P.O. Box 241412
L.A. CA 900024
USA

کمیته همبستگی کارگران ایران و اتریش
همه‌نگ کنند: مهدی آردوی
آدرس:

L.A.S. Postfach 570
1151 Wien
Austria

کمیته همبستگی با کارگران ایران، فرانسه
همه‌نگ کنند: نادریکاش
آدرس:

CSOI, Mr. Tary
P.R.
38 Blvd. Strasbourg
France

کمیته همبستگی کارگری (ایران - آلمان)
همه‌نگ کنند: بیژن بهزادی
آدرس:

Postfach 180 468
60085 Frankfurt/M
Germany

(Fax: 46- 53180863)
کمیته همبستگی کارگران ایران، دانمارک
آدرس:

S.K.L., Box 1715, 2300 Copenhagen S, Denmark

کمیته همبستگی کارگران ایران و سوئد
همه‌نگ کنند: بهزاد بارخانی
آدرس:

ISASK, Box 4082
121 04 Johanneshov
Sweden

کمیته همبستگی با کارگران ایران انگلستان
همه‌نگ کنند: امان کفنا
آدرس:

ILSC, BM Box 1919
London WC1N 3XX
England

کمیته همبستگی کارگران ایران و فنلاند
همه‌نگ کنند: علی خنری
آدرس:

Kuovikja 2A2
10320 Karjaa
Finland

کمیته همبستگی کارگران ایران و کانادا
همه‌نگ کنند: حید محمدی
آدرس:

ICLSC, P.O. Box 1228
Stn. O Toronto
Ont. M4T 2p4
Canada

کمیته همبستگی کارگران ایران و ترکیه
همه‌نگ کنند: رضا شهرستانی
آدرس:

Reza, Box 58
148 00 Osmo
Sweden

(Fax: 46- 53180863)
کمیته همبستگی کارگران ایران، آمریکا و کانادا
آدرس:

ISSN 1101-3516

کارکر امروز
نشریه انتernasionalist کارگری

WORKER TODAY
An Internationalist Worker's Paper

سردییر: رضا مقدم

شماره فاکس: ۰۴۶-۵۲۰۲۷۲۵۹

آدرس:

W.T. Box 6278

102 34 Stockholm Sweden

پست گیری در اسکاندیناوی

Post Giro 989012-0

حساب بانک در سوئد

Bank Account: 5201 - 3306 202

S.E. Banken

Stockholm, Sweden

حساب بانک در آلمان

W.T.

Giro Konto 198242

B.I.L.Z: 50090100

OKO BANK, 60316 Frankfort 1

Germany

مايلم نشریه کارگر امروز را مشترک شدم. لطفاً نشریه و صورت حساب را به آدرس زیر برای ارسال کنید:

Mr/Ms/Institution

Address

Post code

City

Country

فرم پر شده را به آدرس کارگر امروز ارسال کنید.

توجه! مشترکین نشریه در آمریکا و کانادا

جهت دریافت کارگر امروز با آدرس مقابل تماس بگیرند

نمرک جبری، سرس جلالی،

مریم کوشان، شهلا دانشفر، سارا اقبالی

اصغر اجرایی، فریده آرمان، میتو، مرادی

علی کهن،

اروپا: یکسانه ۱۰۰ کرون سوئد

ششاهد: ۸۰ کرون سوئد

دیگر کشورها:

پکسلان ۲۱۰ کرون سوئد

نشاهد: ۱۲۰ کرون سوئد

بهای برای مرسولات دو برابر قیمت‌های فوق است.

هر یک ماه ۱۰۰ کرون سوئد

ایران: ۱۰۰ کرون سوئد